

مبانی فقهی جرم‌انکاری
توهین به مقدسات ادیان الهی

مؤلفین:

فرزانه کرمی / پژوهشگر نمونه و مدرس دانشگاه

احمد صابری مجد / پژوهشگر نمونه و مدرس دانشگاه تهران

عنوان و نام پدیدآور	- کرمی، فرزانه، ۱۳۶۴:	سرشناسه
ویراستار ادبی هادی خدائی کردلر.	: مبانی فقهی جرم‌انکاری توهین به مقدسات ادیان الهی / مؤلفین فرزانه کرمی، احمد صابری مجد :	
مشخصات نشر	: قزوین: جهاد دانشگاهی، سازمان انتشارات، واحد قزوین، ۱۴۰۲.	
مشخصات ظاهری	: ۲۵۰ ص.	
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۵۵۶۴-۱۹-۰	
وسيط فهرست نويسى	: فيبا	
يادداشت	: کتابنامه: [۲۲۹]-[۲۵۰]؛ همچنین به صورت زيرنويس.	
موضوع	: کفر گوبي (اسلام) Blasphemy (Islam) کفر گوبي (حقوق بين الملل) Blasphemy (International law)*	
کفر گوبي	: Blasphemy	
جرائم عليه دين (فقه)	: جرایم علیه دین (فقه)	
Offenses against religion (Islamic law)	: جرایم علیه دین (Права ислама)	
جرائم عليه دين	: جرایم علیه دین	
Offenses against religion	: جرایم علیه دین	
شناسه افروزه	: صابری مجدد احمدی - ۱۳۶۲	
شناسه افروزه	: جهاد دانشگاهی، سازمان انتشارات، واحد قزوین	
شناسه افروزه	: Ghazvin BranchPress Organization Jahade Daneshgahi	
رده بندی کنگره	: BP۲۲۵/۳	
رده بندی ديوبي	: ۲۹۷/۴۶۴	
شماره کتابشناسی ملی	: ۹۲۵۹۸۸۶	
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فيبا	

مبانی فقهی جرم‌انکاری توهین به مقدسات ادیان الهی

مؤلفین: فرزانه کرمی - احمد صابری مجد

ویراستار ادبی: هادی خدائی کردلر

گرافیک و صفحه‌آرایی: هادی خدائی کردلر

طراحی جلد: مرضیه حمیدی زاده

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۵۶۴-۱۹-۰

چاپ: نوبت اول - ۱۴۰۲

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قيمت: ۲۰۰۰۰ تومان

تصویب شورای شعبه انتشارات جهاد دانشگاهی قزوین
ناشر انتشارات جهاد دانشگاهی قزوین
کلیه حقوق محفوظ است ©

مقدمه

نگاهی گذرا به فهرستی از تlefظاتی‌های اخلاقی، اجتماعی، معضلات اداری، سیاسی و اعتقادی (همانند ترویج باطل و میادرهای باورهای دینی و مکتبی) و توهین به مقدسات مذهبی و صدھا کچ روی رنج آور دیگر، نمایشی است از جدایی آدمیان از ارزش‌های دینی و حرکت به سمت وسوی مادی‌گری.

در هر جامعه‌ای اشخاص و نهادهایی وجود دارند که احترام به آن‌ها واجب است و اهانت به آن‌ها چالش‌های جدی ایجاد می‌کند چه بسا برخی نزاع‌ها در سطح بین‌المللی ریشه در این موارد داشته باشد.

احترام به مقدسات هر دین یکی از اصول مسلم تربیت و نشان رشد و شکوفایی فرهنگی و لازمه‌ی ایجاد روحیه‌ای بشر خواهی و تحکیم مبانی اخلاقی و قوام پایه‌های صلح و دوستی است و عدم رعایت این صفت نیک، موجب اختلافات، کدورت‌ها، دشمنی‌ها و احیاناً جنگ‌های کوچک و بزرگ، قتل عام‌ها و کشتارهای

دسته جمعی گردیده و هزینه‌های سنگینی را بر فرد و جامعه تحمیل خواهد کرد. احترام به افراد بشر، اعم از مسلمان و غیرمسلمان، اصلی است که همواره آموزه‌های دینی و آموزگاران بزرگ بشر و پیشوایان دین بر آن تأکید داشته‌اند و تکیه بر باورهای مشترک ادیان را طریق گرد همایی و همبستگی اجتماعات بشری قلمداد نموده‌اند.

«قُلْ يَاهُلُ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا تَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذُ
بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مَنْ دُونَ اللَّهِ فَإِنْ تَوْلُوا فَقُولُوا اشْهُدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ؛ بگو: ای اهل کتاب، بیایید
بر سر سخنی که میان ما و شما یکسان است بایستیم که: جز خدا را نپرستیم و
چیزی را شریک او نگردانیم و بعضی از ما بعضی دیگر را به جای خدا به خدایی
نگیرد». پس اگر [از این پیشنهاد] اعراض کردند، بگویید: «شاهد باشید که ما
مسلمانیم [نه شما]»^۱

منظور از احترام گذشت، ارج نهادن به آن چیزی است که نزد دیگران عزیز و گرامی است و افراد بدان تعلق ندارند. آن امور ممکن است حیثیت و موقعیت اجتماعی، باورها و اعتقادات دینی و مذهبی باشد که نزد انسان‌ها عزیزترین و پربهاترین امر است؛ زیرا اعتقادات مذهبی با شخصیت افراد جامعه عجین است. هرگونه تعدی به اعتقادات و باورهای دینی موجب جریحه‌دار شدن افکار و احساس عمومی می‌گردد، به طوری که اغلب، برای حفاظت و مواظبت از این آرمان‌های مقدس از بذل مال و جان دریغ نمی‌کنند. در مكتب اسلامی مسئله توهین به مقدسات و موضوعات پیرامون آن، مسئله‌ای نیست که مختص به مقدسات دین و مكتب خاص خود باشد، بلکه توهین به مقدسات ادیان آسمانی دیگر را به دلیل داشتن مبنای از لحاظ اخلاقی مذموم و ناپسند و از لحاظ شرعی جایز نمی‌دانند.

در عصر کنونی که پیروان ادیان و فرق، در راستای اهداف خود دست به تبلیغ گستردگی زده و با تمام امکانات دنبال اهداف باطل خود می‌باشند، بر پیروان راستین و حقیقی دین اسلام و مذهب حق جعفری است که در این شلوغ بازار جهانی، اسلام ناب محمدی (ص) را بر مردم جهان عرضه نمایند و این تکلیف شرعی مقابله با موج تبلیغاتی دشمنان اسلام که با تمام ابزارها و وسایل خویش به اهانت به مقدسات روی آورده‌اند هوشیاری در مقابل اهانت به مقدسات را آشکار می‌نماید.

یکی از اصول گفتگوی ادیان، آگاهی پیروان هر دین از حکم اهانت به مقدسات ادیان دیگر است این آگاهی می‌تواند پیروان ادیان را از اهانت به مقدسات یکدیگر بازدارد و بستر را برای گفتگوی ادیان و تقریب پیروان ادیان و درنهایت آشکار کردن کمال اسلام فراهم نماید؛ این کتاب در صدد است نظریه دین اسلام را درباره توهین به مقدسات ادیان ارزشمند، یهودیت و مسیحیت) بر اساس ادله شناخته شده و معیارهای پذیرفته شده دینی (کلام الهی، سیره نبوی (ص) و روایات و منابع فقهی) استنباط کند که علاوه بر حل برخی مسائل نظری این حوزه، در عالم خارج به خصوص در صحنۀ سیاست خارجی، دارای کاربرد و تأثیر عملی خواهد بود و به پویایی و کارآمدی روابط ما در عرصه حقوق بین‌الملل و برقراری روابط و دیپلماسی موفق با دول و ملل غیرمسلمان کمک خواهد کرد.

با بررسی صورت گرفته خلاقیت و نگرش دادگرانه نهفته اسلام در آن‌ها به خوبی نمایان خواهد شد.

در جهان معاصر، ضرورت‌های اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و نیز گسترش رو به رشد روابط در عرصه‌های داخلی و خارجی، پیروان ادیان الهی را بر آن داشته تا هرچه بیشتر در جهت توسعه روابط و بهبود آن بکوشند. آینین اسلام نیز با تشویق به ایجاد محیطی توأم با صلح و امنیت همراه با همزیستی مساملت‌آمیز بین افراد

جامعه - با آرای گوناگون - احکام و ضوابط خاصی را در قالب دستورات شرعی برای پیروان خود صادر نموده، همه مسلمانان را به حسن معاشرت و رفتار انسان دوستانه فراخوانده است. اسلام ضمن دعوت پیروان خود به حضور در عرصه‌های مختلف جهانی، راهکارها و اصولی را برای این حضور پیشنهاد نموده و با تأیید کتاب‌های آسمانی و پیامبران پیشین، همه ادیان و پیروان آن‌ها را به تفاهمندی و تلاش برای نیل به وحدت فرامی‌خواند. از دیدگاه قرآن، ایجاد رابطه با ادیان دیگر و پیروانشان و توفیق برای حصول به زندگی مسالمت‌آمیز و صلح و آرامش بر پایه آموزه‌های انسان‌ساز و معیارهای عزت‌آفرین آن، به راحتی ممکن است. از این‌رو، برای تحقق چنین روابطی، در شرایطی که تحصیل‌کردگان و روشنفکران شرق و غرب نیازمند آگاهی از دلایل شگرف مندرج در این کتاب هستند، آشنایی با معیارها و آگاهی از اصولی که اسلام برای پی‌ریزی روابط نیکو و حُسن هم‌جواری پیشنهاد کرده ضروری است.

دلایلی که در این کتاب مطرح شده دال بر دادگری شریعت اسلام است و نشان می‌دهد که این شریعت، رحمتی است از جانب خداوند که پیامبر شیخ محمد (ص) را با آن فرستاده است؛ زیرا فرموده است: «وَتُورًا جز رحمتِي برای جهانیان نفرستاديم»^۱

آنچه امروزه جهان بشری به شدت به آن نیازمند است، تعامل و گفتگوی ادیان در جهت کم کردن فاصله‌های موجود بین ادیان، تألیف قلوب پیروان آن‌ها و یکسو نمودن حرکت انسان‌ها به سوی سعادت است. بر همین اساس قرآن کریم خطاب به پیامبر (ص) می‌فرماید: «وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ؛ وَمَا تو را جز [به سمت] بشارت‌گر و هشداردهنده برای تمام مردم،

۱. «وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ» الأنبياء: ۱۰۷.

نفرستادیم لیکن بیشتر مردم نمی‌دانند^۱، زیرا یکی از ویژگی‌های منحصر به فرد شریعت مقدس اسلام، جهانی بودن و تعلق آن به همه انسان‌ها از هر نژاد و مکان و آیینی است و اهانت به مقدسات هر یک از ادیان الهی، از جانب پیروان آن‌ها گفتگوی ادیان را به بن‌بست می‌کشاند، ولی احترام و تکریم آنان زمینه را برای برقراری ارتباط، تقریب ادیان و تفاهم در راه شناخت حق فراهم می‌آورد و آثار مثبت و سازنده‌ای دارد. آگاهی از احکام ادیان الهی در مسئله توهین به مقدسات، از رویارویی و تقابل پیروان ادیان می‌کاهد و آنان را از توهین به مقدسات یکدیگر بازمی‌دارد.

اسلام آیین رحمت برای همه مردم است خداوند می‌فرماید: «هَذَا بَصَائِرُ الْنَّاسِ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقَنُونَ؛ این [کتاب] برای مردم، بینش بخش و برای قومی که یقین دارند، رهنمود و رحمتی است».^۲ در این آیین برای تمام مردم جهان، اعم از مسلمان و غیرمسلمان، خوبیگشت نهفته است. هر کس که دارای چشمی بینا باشد، این مطلب را درک می‌کند و جوان کنم که از ماهیت آن ناآگاه باشد یا آنکه خود اهل غرور و تکبر باشد، کسی دیگر منکر حایگام و ارزش آن نخواهد شد. خداوند می‌فرماید: «ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيْمُ وَ لَا كِنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ؛ این معبودهایی که غیر از خدا می‌پرستید، چیزی جز اسم‌هایی (بی‌مسما) که شما و پدرانتان آن‌ها را خدا نامیده‌اید، نیست خداوند هیچ دلیلی بر آن نازل نکرده حکم

.۱. سپا: ۲۸

.۲. الجانیه: ۲۰

تنها از آن خداست فرمان داده که غیر از او را نپرستید! این است آیین پابرجا ولی
بیشتر مردم نمی‌دانند!»^۱

احترامی که اسلام برای مقدسات ادیان دیگر دارد از حقوقی که اسلام برایشان
محفوظ داشته و تسامح و گذشت باورناپذیر مسلمانان با آنان اثبات شدنی است،
اما امروزه ما صدای ای را می‌شنویم که از هر سو بلند می‌شوند و اسلام و مسلمانان را
متهم به زیر پا نهادن حقوق بهویژه حقوق غیرمسلمانان می‌کنند، بی‌آنکه در این
زمینه دلیل و مدرکی ارائه کنند بدین سبب ضروری است که با تعمق بیشتری از
اسلام سخن گفته شود.

چه نیکوست که ما امروزه در جست‌وجوی حق باشیم و در برابر خواسته‌ی آن
تسلیم شویم و چه بایسته است که ما در روزگار دانش و خرد از هوی و هوس و تکبر
به کلی دست بشویم و باز چه نیازمندیم در این روزگار که همه ملت‌ها باهم نزدیک
و متداخل شوند، هر یک حقوق و وظایف خود را بشناسند تا همان‌گونه که خداوند
خودخواسته است، زمین آباد شود.

این کتاب بیش از پیش، جامعیت و کمال دین اسلام را آشکار می‌نماید به دلیل
اینکه در هیچ‌یک از ادیان همانند دین اسلام حکم شفاف و روشنی در اهانت به
 المقدسات ادیان دیگر وجود ندارد. ترتیب جای دادن از آئین زرتشت تا مسیحیت، بر
اساس تاریخ ظهور ادیان بوده است علی‌رغم اختلافی که در تقدم و تأخر آئین
زرتشت و دین یهود وجود دارد. برای اینکه در ترتیب ادیان ابراهیمی در کنار هم قرار
گیرد نخست آئین زرتشت و سپس ادیان یهود و مسیحیت قرار گرفت.